

EL

EL

EL

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 22.12.2008
COM(2008) 885 τελικό

ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

**βάσει του άρθρου 14 της απόφασης-πλαισίου 2003/577/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 22ας
Ιουλίου 2003, σχετικά με την εκτέλεση των αποφάσεων δέσμευσης περιουσιακών ή
αποδεικτικών στοιχείων στην Ευρωπαϊκή Ένωση**

ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

βάσει του άρθρου 14 της απόφασης-πλαίσιο 2003/577/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2003, σχετικά με την εκτέλεση των αποφάσεων δέσμευσης περιουσιακών ή αποδεικτικών στοιχείων στην Ευρωπαϊκή Ένωση

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1.1. Ιστορικό

Η απόφαση-πλαίσιο 2003/577/ΔΕΥ του Συμβουλίου σχετικά με την εκτέλεση των αποφάσεων δέσμευσης περιουσιακών ή αποδεικτικών στοιχείων στην Ευρωπαϊκή Ένωση στοχεύει κυρίως στη θέσπιση των κανόνων, σύμφωνα με τους οποίους τα κράτη μέλη αναγνωρίζουν και εκτελούν στο έδαφός τους απόφαση δέσμευσης περιουσιακών ή αποδεικτικών στοιχείων που εκδίδεται από δικαστική αρχή άλλου κράτους μέλους στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας. Η απόφαση-πλαίσιο βασίζεται στο σύστημα αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαστικών αποφάσεων στο προδικαστικό στάδιο, σύμφωνα με το οποίο η απόφαση δέσμευσης αναγνωρίζεται χωρίς διατυπώσεις, οι λόγοι άρνησής της περιορίζονται αυστηρά και η αρχή του διττού αξιολογίου καταργείται εν μέρει.

1.2. Κοινοποιήσεις που απεστάλησαν από τα κράτη μέλη

Μόνο επτά κράτη μέλη (AT, DK, FI, FR, NL, PL, SE) εφάρμοσαν την απόφαση-πλαίσιο πριν από την ταχθείσα προθεσμία (2 Αυγούστου 2005). Κατά τη διάρκεια του 2006, οκτώ ακόμα κράτη μέλη μετέφεραν την απόφαση-πλαίσιο στο εσωτερικό τους δίκαιο (BE, CY, CZ, ES, HU, SI, SK, UK) και διαβίβασαν τη νομοθεσία εφαρμογής στην Επιτροπή. Η BG και η LT διαβίβασαν τους νόμους εφαρμογής το 2007 (η BG εφάρμοσε την απόφαση-πλαίσιο μετά την προσχώρησή της την 1η Ιανουαρίου 2007). Η EE και η LV μετέφεραν στο εσωτερικό τους δίκαιο τις διατάξεις της απόφασης-πλαίσιο και το κοινοποίησαν στην Επιτροπή το 2008.

Μέχρι τα τέλη του 2008, η Επιτροπή δεν είχε παραλάβει τη νομοθεσία εφαρμογής από οκτώ κράτη μέλη (DE, EL, IE, IT, LU, MT, PT, RO). Ως εκ τούτου, κατά την ανάλυση των μέτρων εφαρμογής, η έκθεση δεν θα αναφέρεται στα εν λόγω κράτη μέλη.

1.3. Μέθοδος και κριτήρια αξιολόγησης

Το άρθρο 14 της απόφασης-πλαίσιο προβλέπει την σύνταξη γραπτής έκθεσης της Επιτροπής σχετικά με τα μέτρα που ελήφθησαν από τα κράτη μέλη για να συμμορφωθούν με την πράξη αυτή έως τις 2 Αυγούστου 2005. Η καθυστέρηση στην εκπόνηση της παρούσας έκθεσης οφείλεται στο μικρό αριθμό κοινοποιήσεων που παρελήφθησαν εντός της αρχικής προθεσμίας που είχε ταχθεί από την απόφαση-πλαίσιο.

Οι αποφάσεις-πλαίσια, από τη φύση τους, δεσμεύουν τα κράτη μέλη ως προς το αποτέλεσμα που πρέπει να επιτευχθεί, αλλά η επιλογή του είδους και της μεθόδου εφαρμογής εναπόκειται στις εθνικές αρχές (τα κριτήρια είναι τα εξής: σαφήνεια, ασφάλεια δικαίου, αποτελεσματικότητα). Οι αποφάσεις-πλαίσια δεν έχουν άμεσο αποτέλεσμα. Ωστόσο, η αρχή

της σύμφωνης ερμηνείας έχει δεσμευτική ισχύ όσον αφορά αποφάσεις-πλαίσια που θεσπίστηκαν στο πλαίσιο του Τίτλου VI της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση¹. Δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν έχει την εξουσία να κινήσει διαδικασία παράβασης κατά κράτους μέλους, το οποίο εικάζεται ότι δεν έχει λάβει τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθεί με τις διατάξεις απόφασης-πλαισίου του Συμβουλίου που θεσπίστηκε βάσει του τρίτου πυλώνα, ο χαρακτήρας και ο σκοπός της παρούσας έκθεσης περιορίζονται στην αξιολόγηση των μέτρων μεταφοράς που ελήφθησαν από δεκαεννέα κράτη μέλη.

2. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

Άρθρο 1 - Στόχος

Η απόφαση-πλαίσιο στοχεύει στη θέσπιση των κανόνων, σύμφωνα με τους οποίους τα κράτη μέλη αναγνωρίζουν και εκτελούν στο έδαφός τους απόφαση δέσμευσης που εκδίδεται από δικαστική αρχή άλλου κράτους μέλους στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας. Έντεκα κράτη μέλη (BE, BG, CZ, DK, EE, ES, FI, LV, SE, SK και αόριστα η SI) μετέφεραν το στόχο στα εθνικά τους δίκαια, ενώ η νομοθεσία εφαρμογής οκτώ κρατών μελών (AT, CY, FR, HU, LT, NL, PL, UK) δεν περιλάμβανε την εν λόγω διάταξη. Μερικά κράτη μέλη εξήγησαν ότι η διάταξη αυτή αποτελεί γενικό κανόνα και, επομένως, δεν χρειάζεται να εφαρμοστεί.

Άρθρο 2 - Ορισμοί

Η απόφαση-πλαίσιο καθορίζει τους ακόλουθους όρους: «κράτος έκδοσης», «κράτος εκτέλεσης» «απόφαση δέσμευσης», «περιουσιακά στοιχεία» και «αποδεικτικά στοιχεία». Οι νόμοι εφαρμογής των κρατών μελών περισσότερο ή λιγότερο καλύπτουν τους ορισμούς της απόφασης-πλαισίου αλλά μερικοί από αυτούς περιέχουν μόνο μέρη των απαιτούμενων στοιχείων. Τα περισσότερα κράτη μέλη δεν θεώρησαν αναγκαίο να διευκρινίσουν τους όρους «κράτος έκδοσης» και «κράτος εκτέλεσης». Ο ορισμός της απόφασης δέσμευσης προβλέφθηκε από τα περισσότερα κράτη μέλη εξαιρουμένων της LV και της PL. Το BE και η FR επικαλέστηκαν εθνική νομοθεσία σχετικά με τον όρο «κατάσχεση» αλλά δεν διαβίβασαν τις σχετικές διατάξεις.

Άρθρο 3 - Αδικήματα

Η παρούσα διάταξη προσδιορίζει κατάλογο αδικημάτων για τα οποία έχουν καταργηθεί οι έλεγχοι του διττού αξιοποίνου.

Μεγάλος αριθμός κρατών μελών (BG, DK, HU, ES, FI, PL, SK, NL, UK) εφάρμοσαν τον κατάλογο του άρθρου 3 παράγραφος 2 σύμφωνα με την απόφαση-πλαίσιο (η νομοθεσία των AT, EE, LT και LV δεν έχει επισυναφθεί). Ωστόσο, η νομοθεσία του BE προβλέπει ότι η έκτρωση και η ευθανασία δεν καλύπτονται από τον όρο «ανθρωποκτονία εκ προθέσεως ή βαρεία σωματική βλάβη». Αυτό είναι αντίθετο προς την απόφαση-πλαίσιο, διότι εναπόκειται στο δίκαιο του κράτους έκδοσης και όχι του κράτους εκτέλεσης να καθορίσει εάν ένα αδίκημα εμπίπτει στον κατάλογο. Για τις CY, CZ, SE και SI δεν βρέθηκε διάταξη εφαρμογής.

Άρθρο 4 – Διαβίβαση των αποφάσεων δέσμευσης

¹ Απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Pupino, Υπόθεση-105/03 (16 Ιουνίου 2005), EE C 193 της 6.08.2005, σ. 3.

Το άρθρο 4 παράγραφος 1 προβλέπει ότι κάθε απόφαση δέσμευσης συνοδευόμενη από το πιστοποιητικό διαβιβάζεται από τη δικαστική αρχή έκδοσης απευθείας στην αρμόδια για την εκτέλεσή της δικαστική αρχή. Σύμφωνα με τη νομοθεσία οκτώ κρατών μελών (BG, CY, EE, HU, LT, LV, SI και UK), τα έγγραφα πρέπει να αποστέλλονται μέσω κεντρικής αρχής, που είναι συνήθως είτε το Υπουργείο Δικαιοσύνης είτε η Εισαγγελία. Άλλα κράτη μέλη προέβλεψαν σαφή μνεία στην «απευθείας» επαφή μεταξύ των δικαστικών αρχών (FR, SK, ES, NL, SE) ή η απευθείας επαφή απορρέει από τον κατάλογο εθνικών αρχών και όχι από κεντρική αρχή (PL). Για την CZ, η απόφαση αποστέλλεται απευθείας στην αρμόδια δικαστική αρχή αλλά μπορεί επίσης να αποσταλεί μέσω του Υπουργείου Δικαιοσύνης ή της Εισαγγελίας. Το BE πρόβλεψε ότι οι αποφάσεις δέσμευσης πρέπει να διαβιβάζονται μέσω των Βασιλικών Εισαγγελέων που δεν μπορούν να θεωρηθούν ως «κεντρική αρχή» καθώς έχουν μόνο τυπικό ρόλο στη διαβίβαση κοινοποιήσεων.

Άρθρο 5 – Αναγνώριση και άμεση εκτέλεση

Σε γενικές γραμμές, σχεδόν όλοι οι νόμοι εφαρμογής προβλέπουν την ταχεία εκτέλεση των αιτημάτων δέσμευσης.

• «Άμεση» εκτέλεση (άρθρο 5 παράγραφος 1)

Τα κράτη μέλη προβλέπουν διάφορες προθεσμίες, όπως εκτέλεση «χωρίς καθυστέρηση» (PL, FI) ή «απόφαση που αποστέλλεται εντός 24 ωρών από τη λήψη της απόφασης εκτέλεσης» (BG), «χωρίς μη αναγκαία καθυστέρηση» (DK), «πάραυτα» (CZ, HU), «πάραυτα και εάν είναι δυνατόν εντός 24 ωρών» (SE). Οι AT, ES και FR ανέφεραν την απόφαση-πλαίσιο που προβλέπει «άμεση» εκτέλεση. Το BE επικαλέστηκε εθνικές διατάξεις σχετικά με το θέμα αυτό (δεν επισυνάφθηκαν οι διατάξεις). Μερικά κράτη μέλη δεν θέσπισαν προθεσμίες. Η EE δεν εφάρμοσε τη διάταξη και αντ' αυτού κατέγραψε πολλά τυπικά εμπόδια στην εκτέλεση. Τα εμπόδια αυτά αφορούν, μεταξύ άλλων, το γεγονός ότι η «απόφαση» που αποτελεί τη βάση για τη δέσμευση δεν έχει αρχίσει να ισχύει, την αμεροληψία του δικαστηρίου, το ειδικό καθεστώς των Εσθονών πολιτών. Το UK διαβίβασε μια αόριστη γενική διάταξη που αφορά την αποστολή της διαταγής εκτέλεσης.

• Κοινοποίηση εντός 24 ωρών (άρθρο 5 παράγραφος 3)

Στις περισσότερες περιπτώσεις, η έκδοση απόφασης δέσμευσης γίνεται «αμέσως». Οι AT και DK προέβλεψαν την προθεσμία που θεσπίζεται στην απόφαση-πλαίσιο («το συντομότερο δυνατό και, ει δυνατόν, εντός 24 ωρών»). Μερικά κράτη μέλη προέβλεψαν διαφορετική προθεσμία, όπως το BE («24 ώρες, το αργότερο 5 ημέρες»), η BG («πάραυτα»), η CZ («εντός 24 ωρών, άλλως χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση»), οι ES και NL («αμέσως εντός 24 ωρών»), οι FR και LV («χωρίς καθυστέρηση και εάν είναι δυνατό εντός 24 ωρών»), η HU («πάραυτα»), οι EE και LT («εντός 24 ωρών»), η PL («αμέσως και εάν είναι δυνατόν εντός μίας ημέρας από την παραλαβή της απόφασης»), ή η SK («εντός 24 ωρών και εάν αυτό είναι αδύνατο, το συντομότερο δυνατό»). Μερικά κράτη μέλη δεν θέσπισαν προθεσμίες σχετικά με την έκδοση απόφασης (FI, SE). Η SI δεν εφάρμοσε αυτή τη διάταξη. Μερικά κράτη μέλη συνέταξαν διάταξη που υποχρεώνει την αρμόδια δικαστική αρχή να δηλώσει γραπτώς τους λόγους για τους οποίους δεν ελήφθη απόφαση εντός της προθεσμίας.

Ως προς την κοινοποίηση του γεγονότος ότι εκδόθηκε απόφαση (άρθρο 5 παράγραφος 3), σε γενικές γραμμές τα κράτη μέλη δεν έχουν θεσπίσει προθεσμίες ούτε καν την ίδια την κοινοποίηση. Ωστόσο μερικά κράτη μέλη θέσπισαν προθεσμίες, όπως το BE («αμέσως» στον Βασιλικό Εισαγγελέα, που κοινοποιεί «χωρίς καθυστέρηση» στο κράτος μέλος έκδοσης), η

CZ («πάραυτα»), η ES («χωρίς καθυστέρηση, εντός 24 ωρών»), η FI («χωρίς καθυστέρηση και εάν είναι δυνατό εντός 24 ωρών»), η LT («αμέσως»), η SK («χωρίς καθυστέρηση»).

Άρθρο 6 – Διάρκεια της δέσμευσης

Το άρθρο 6 παράγραφος 1 ορίζει ότι «Το περιουσιακό στοιχείο παραμένει υπό δέσμευση στο κράτος εκτέλεσης έως ότου το κράτος εκτέλεσης δώσει οριστική απάντηση στην αίτηση που υποβάλλεται βάσει του άρθρου 10 παράγραφος 1 στοιχείο α) ή β)». Σύμφωνα με την παράγραφο 2, τα περισσότερα κράτη προέβλεψαν επίσης τη δυνατότητα περιορισμού της περιόδου αυτής. Η παράγραφος 3 ορίζει ότι η απόφαση για την άρση της απόφασης δέσμευσης που λαμβάνεται από τη δικαστική αρχή του κράτους μέλους έκδοσης πρέπει να εκτελείται το συντομότερο δυνατόν.

Συνολικά, αυτό το άρθρο έχει μεταφερθεί ορθά. Μερικά κράτη μέλη δεν εφάρμοσαν την παράγραφο 3 (AT, EE, SI, UK), μερικά δεν θέσπισαν προθεσμία και μερικά προέβλεψαν διαφορετική προθεσμία (BE: «χωρίς καθυστέρηση», BG: «αμέσως», DK: «χωρίς μη αναγκαία καθυστέρηση», ES: «χωρίς καθυστέρηση», HU και SE: «πάραυτα»). Η CY δήλωσε απλώς ότι μια αλλοδαπή απόφαση μπορεί να τροποποιηθεί ή να αναθεωρηθεί μόνο από δικαστήριο ή άλλη αρμόδια αρχή της αλλοδαπής χώρας που εξέδωσε την απόφαση.

Η νομοθεσία εφαρμογής της AT περιέχει μια γενική δήλωση σχετικά με το θέμα και η διαδικασία που θεσπίζεται στο άρθρο 58 του νόμου περί απέλασης και αμοιβαίας συνδρομής (ARHG) δεν συνάδει με τις διατάξεις της απόφασης-πλαίσιου. Επιπλέον, η AT δεν εφάρμοσε το άρθρο 6 παράγραφος 3. Η SI εφάρμοσε μόνο τις διατάξεις σχετικά με τις εθνικές διαδικασίες και δεν ανέφερε την απόφαση του κράτους έκδοσης ούτε τη σχετική κοινοποίηση. Η SE μετέφερε μόνο την παράγραφο 3. Η BG δεν διαβίβασε καμία προθεσμία σχετικά με το θέμα. Το UK μόνο μετέφερε την πρώτη παράγραφο αορίστως.

Άρθρο 7 – Λόγοι μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης

Το άρθρο 7 της απόφασης-πλαίσιου περιλαμβάνει τέσσερις προαιρετικούς λόγους μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης της απόφασης δέσμευσης. Σε γενικές γραμμές, οι περισσότεροι από αυτούς τους λόγους άρνησης εφαρμόστηκαν αλλά συχνά τα κράτη μέλη τους μετέφεραν στο εσωτερικό τους δίκαιο προσδίδοντάς τους υποχρεωτικό χαρακτήρα. Ορισμένα κράτη μέλη δεν διαβίβασαν τις διατάξεις εφαρμογής, αλλά σε σχέση με ορισμένα από αυτά θα εφαρμοστεί η Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης² (π.χ. για την CY).

Το άρθρο 7 παράγραφος 2 αφορά τη δυνατότητα να τάσσεται προθεσμία για την προσκόμιση, τη συμπλήρωση και τη διόρθωση του πιστοποιητικού ή την αποδοχή ισοδύναμου εγγράφου ή την απαλλαγή της δικαστικής αρχής έκδοσης από τη σχετική υποχρέωση εάν τα προσκομισθέντα στοιχεία κρίνονται επαρκή. Εφαρμόστηκε από τα περισσότερα κράτη μέλη (εκτός από BE, CY, DK, EE, SI και UK). Το άρθρο 7 παράγραφος 3 σχετικά με την άρνηση αναγνώρισης ή εκτέλεσης απόφασης δέσμευσης δεν έχει εφαρμοστεί από την CY, EE, SI και UK (εφαρμόζεται η Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης³). Το άρθρο 7 παράγραφος 4 σχετικά με την κοινοποίηση της πρακτικής αδυναμίας εκτέλεσης της απόφασης δέσμευσης έχει εφαρμοστεί εν μέρει από τη FI (μόνο εάν τα περιουσιακά στοιχεία δεν μπορούν να εντοπιστούν) και η BG δεν θέσπισε προθεσμίες ή μέσα κοινοποίησης.

² Σύμβαση για το ξέπλυμα, την έρευνα, την κατάσχεση και δήμευση των προϊόντων που προέρχονται από εγκληματικές δραστηριότητες του 1990.

³ *idem*.

Εκτός από τους λόγους μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης που απαριθμούνται στην απόφαση-πλαίσιο, δεκατέσσερα κράτη μέλη (BE, BG, CY, CZ, DK, ES, FI, FR, HU, LT, NL, SE, SK, UK) εισήγαγαν πρόσθετους λόγους άρνησης στην εθνική τους νομοθεσία. Αυτό σαφώς δεν συνάδει με την απόφαση-πλαίσιο. Οι πρόσθετοι λόγοι αφορούν κυρίως ζητήματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων (BE, DK, FR), σύγκρουση με τις γενικές αρχές των κρατών μελών (CY, CZ), ή καταστάσεις όπου ένα μέτρο απαγορεύεται από το εθνικό δίκαιο ή η εκτέλεση είναι αδύνατη σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο (ES, HU, NL, UK). Επίσης προβλέφθηκαν λόγοι σχετικά με το γλωσσικό καθεστώς και την εθνική δημόσια τάξη, καθώς και λόγοι σχετικά με το συμφέρον της ασφάλειας και της δικαιοσύνης. Δυστυχώς, τα κράτη μέλη αναφέρονταν αρκετά συχνά σε εθνικές διατάξεις χωρίς να τις επισυνάπτουν.

Άρθρο 8 – Λόγοι αναβολής της εκτέλεσης

Το άρθρο 8 στοιχείο α) σχετικά με τη δυνατότητα να παραβιάζεται μια διεξαγόμενη ποινική έρευνα μεταφέρθηκε στο εσωτερικό δίκαιο των περισσότερων κρατών μελών (εκτός από CY, EE, SI). Στην περίπτωση της CY, εφαρμόζεται η Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Πολλά κράτη μέλη μετέφεραν το λόγο αναβολής όπου τα περιουσιακά ή τα αποδεικτικά στοιχεία υπόκεινται ήδη σε απόφαση δέσμευσης στα πλαίσια ποινικής διαδικασίας, και μέχρις ότου αρθεί η σχετική απόφαση δέσμευσης (εκτός από: CY, DK, FI, SI). Ωστόσο, μόνο λίγα κράτη μέλη (AT, BG, ES, FR, NL) έχουν εφαρμόσει το λόγο που καθορίζεται στο στοιχείο γ) (τα περιουσιακά στοιχεία είναι ήδη δεσμευμένα με άλλο τρόπο). Οι FR και UK πρόβλεψαν πρόσθετους λόγους (αντίστοιχα: αποχαρκτηρισμό του εγγράφου ή της συσκευής και αδυναμία απομάκρυνσης των αποδεικτικών στοιχείων από το UK). Η συνολική μεταφορά του άρθρου 8 παράγραφοι 2, 3 και 4 είναι μάλλον καλή (μόνο οι CY, SE, SI και UK δεν το έχουν εφαρμόσει).

Άρθρο 9 - Πιστοποιητικό

Το άρθρο 9 παράγραφος 2 ορίζει ότι το πιστοποιητικό που διαβιβάζεται, μεταφράζεται στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους. Κάθε κράτος μέλος δύναται, είτε ταυτόχρονα είτε μεταγενέστερα, να δηλώσει ότι δέχεται μετάφραση σε μία ή περισσότερες άλλες επίσημες γλώσσες των οργάνων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (άρθρο 9 παράγραφος 3).

Τα περισσότερα κράτη μέλη (AT, BG, DK, ES, FR, HU, PL, UK) δέχονται μόνο τη μητρική τους γλώσσα ως τη γλώσσα στην οποία μπορεί να συνταχθεί το πιστοποιητικό. Μερικά από αυτά δεν διαβίβασαν πληροφορίες σχετικά με το γλωσσικό καθεστώς. Αυτό σημαίνει ότι προς το παρόν θα αναγνωρίζονται μόνο τα πιστοποιητικά που έχουν μεταφραστεί στην εθνική γλώσσα του εν λόγω κράτους μέλους (CY και SI). Μερικά κράτη μέλη δέχονται την αγγλική γλώσσα εκτός από τη μητρική τους (EE, LT, LV, NL). Μερικά κράτη μέλη θα δέχονται επίσης γλώσσες εκτός της δικής του στο πλαίσιο της αμοιβαιότητας (CZ, SK).

Το BE θα δέχεται πιστοποιητικά στη γαλλική, ολλανδική, γερμανική και αγγλική γλώσσα, η SE στη σουηδική, δανική, νορβηγική και αγγλική γλώσσα και η FI στη φινλανδική, την σουηδική και την αγγλική γλώσσα (καθώς και σε άλλες γλώσσες εάν ο αρμόδιος εισαγγελέας εγκρίνει και δεν υπάρχουν εμπόδια στην έγκρισή τους).

Άρθρο 10 - Μεταγενέστερη μεταχείριση του δεσμευμένου περιουσιακού στοιχείου

Το άρθρο αυτό ασχολείται με θέματα που έπονται της απόφασης δέσμευσης, κυρίως τη διαβίβαση αιτήσεων μεταφοράς αποδεικτικού στοιχεία ή αιτήσεων δήμευσης.

Οι AT, BE, BG, DK, FR, HU, LT, NL, PL και SK έχουν εφαρμόσει αυτό το άρθρο. Οι CZ, EE, ES, FI, LV, SE, SI, UK το έχουν εφαρμόσει εν μέρει. Στην παράγραφο 3 η SK περιλαμβάνει μόνο τα αποδεικτικά στοιχεία και όχι τα περιουσιακά στοιχεία. Η CY δεν έχει εφαρμόσει το παρόν άρθρο.

Άρθρο 11- Ένδικα μέσα

Το άρθρο 11 ορίζει ότι τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οιοδήποτε ενδιαφερόμενο μέρος, (συμπεριλαμβανομένων των καλόπιστων τρίτων) δικαιούται να ασκεί ένδικα μέσα χωρίς ανασταλτικό αποτέλεσμα προκειμένου να προστατεύσει τα νόμιμα συμφέροντά του στο κράτος μέλος έκδοσης ή στο κράτος μέλος εκτέλεσης. Ταυτόχρονα, οι ουσιαστικοί λόγοι μπορούν να προσβάλλονται μόνον στο κράτος έκδοσης. Εάν το ένδικο μέσον ασκηθεί στο κράτος εκτέλεσης, το κράτος έκδοσης ενημερώνεται για το περιεχόμενο και την έκβασή του.

Η άσκηση ένδικου μέσου κατά της εκτέλεσης απόφασης δέσμευσης είναι δυνατή για τα ενδιαφερόμενα μέρη σε όλα τα κράτη μέλη. Μερικά κράτη μέλη εφαρμόζουν την εθνική νομοθεσία εν όλω ή εν μέρει σχετικά με αυτό το θέμα και σε αυτό το γεγονός οφείλεται η εν μέρει μόνο εφαρμογή του άρθρου από μερικά κράτη μέλη (CY, DK, HU, LT, SI). Μερικά κράτη μέλη καθόρισαν προθεσμίες για την άσκηση του ένδικου μέσου.

Τα κράτη μέλη συνήθως προβλέπουν μέτρα χωρίς ανασταλτικό αποτέλεσμα (εξαιρούνται σε ορισμένες υποθέσεις το BE και η CZ). Όχι όλα τα κράτη μέλη εφάρμοσαν την παράγραφο 4 σχετικά με τη λήψη των αναγκαίων μέτρων ώστε να διευκολύνουν την άσκηση του δικαιώματος άσκησης ενδίκου μέσου, ιδίως παρέχοντας πληροφορίες στα ενδιαφερόμενα μέρη. Η διάταξη για την δυνατότητα προσβολής των ουσιαστικών λόγων εντολής δέσμευσης μόνο στο κράτος μέλος έκδοσης εφαρμόστηκε μόνο από BE, BG, CZ, ES, FI, LV, NL και SK.

Άρθρο 12 – Επιστροφή καταβληθέντων ποσών

Το άρθρο 12 προβλέπει επιστροφή των δαπανών που καταβλήθηκαν από το κράτος μέλος έκδοσης στο κράτος μέλος εκτέλεσης για δαπάνες που καταβλήθηκαν ως αποζημίωση για τη ζημία που προκλήθηκε λόγω της εκτέλεσης της απόφασης δέσμευσης. Εξαίρεση προβλέπεται για τις περιπτώσεις όπου η ζημία είναι το αποκλειστικό αποτέλεσμα των ενεργειών του κράτους εκτέλεσης. Η διάταξη αυτή δεν θίγει την εθνική νομοθεσία για απαιτήσεις αποζημίωσης από φυσικά ή νομικά πρόσωπα.

Μερικά κράτη μέλη δεν μετέφεραν τη διάταξη αυτή (LV, SE, SI, UK), μερικά θεώρησαν ότι δεν υπήρχε ανάγκη εφαρμογής της καθώς σε ανάλογες περιπτώσεις το εν λόγω κράτος πρέπει να συμφωνήσει διμερώς (FR, LT) ή δεν πρέπει να μεταφερθεί διότι η διάταξη είναι μία υποχρέωση που απευθύνεται στην κυβέρνηση (BE). Για άλλα κράτη μέλη θα εφαρμόζονται οι γενικές εθνικές διατάξεις σχετικά με το θέμα αυτό.

Οι BG, DK, EE, ES, FI, PL και SK έχουν μεταφέρει το άρθρο αυτό εν όλω ή εν μέρει. Ορισμένα κράτη μέλη (CZ, ES, SK) έχουν διαφορετικές δέσμες διατάξεων σχετικά με την επιστροφή καταβληθέντων ποσών ανάλογα με το εάν αποτελούν κράτος έκδοσης ή κράτος εκτέλεσης.

3. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η εφαρμογή της απόφασης-πλασίου 2003/577/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2003, σχετικά με την εκτέλεση των αποφάσεων δέσμευσης περιουσιακών ή αποδεικτικών στοιχείων στην εθνική νομοθεσία των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν είναι ικανοποιητική.

Αυτό το συμπέρασμα εξάγεται κυρίως από τον χαμηλό αριθμό κοινοποιήσεων, από τις οποίες ορισμένοι νόμοι εφαρμογής ούτε καν αναφέρονται στην απόφαση-πλαίσιο (οι διατάξεις θεσπίστηκαν ενόψει της εφαρμογής άλλων πράξεων του διεθνούς δικαίου). Οι CY και UK κάλυψαν τις διατάξεις της απόφασης-πλαισίου μόνο εν μέρει (η CY κάλυψε μόνο τη δέσμευση περιουσιακών στοιχείων και το UK κάλυψε μόνο διατάξεις σχετικά με τα αποδεικτικά στοιχεία). Η νομοθεσία που απεστάλη από τη SI καταδεικνύει επίσης ότι αυτό το κράτος μέλος χρησιμοποιεί ακόμα τους παραδοσιακούς κανόνες για την αμοιβαία νομική συνδρομή όσον αφορά τις αιτήσεις δέσμευσης και επομένως δεν έχει εφαρμόσει την αρχή αμοιβαίας αναγνώρισης σχετικά με το θέμα αυτό.

Στους δεκαεννέα εθνικούς νόμους που παρελήφθησαν από την Επιτροπή σημειώνονται πολυάριθμες παραλείψεις και εσφαλμένες ερμηνείες. Υπάρχει ακόμα περιθώριο βελτίωσης, ιδίως όσον αφορά την άμεση επαφή μεταξύ δικαστικών αρχών, τους λόγους άρνησης αναγνώρισης ή εκτέλεσης της απόφασης δέσμευσης και επίσης την επιστροφή καταβληθέντων ποσών. Ωστόσο, φαίνεται ότι εξασφαλίζεται η ταχεία εκτέλεση των εντολών δέσμευσης.

Η Επιτροπή καλεί τα κράτη μέλη να μελετήσουν την παρούσα έκθεση και να εκμεταλλευθούν την ευκαιρία για να παράσχουν όλες τις περαιτέρω συναφείς πληροφορίες στην Επιτροπή και τη Γραμματεία του Συμβουλίου, προκειμένου να τηρήσουν τις υποχρεώσεις βάσει του άρθρου 14 της απόφασης-πλαισίου. Επιπλέον, η Επιτροπή ενθαρρύνει τα κράτη μέλη που έχουν ανακοινώσει ότι καταρτίζουν συναφή νομοθεσία, να την θεσπίσουν καθώς και να κοινοποιήσουν τα εθνικά μέτρα το ταχύτερο δυνατό.